

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatio Synoptica De Iudiciis Ad Lib: II. Decretal: Gregorii IX.

**Herberstein, Ferdinand von
Tabarelli de Fatis, Donato Vincenzo**

Spirens., 1660

33. An delegatus ab inferiore ad Vniversitatem causarum id poßit saltem
de jure consuetudinario?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11416

præsumitur, magis ad hoc munus v. g. ab-
solutionem à percussione Clerici, idonea
reputatur.

32. Qui potestate ordinaria ratione
muneris sui præditus est, potest eam eti-
am generaliter delegare *Sanch. lib. 2. disp.*
40. n. 13. & 17. v. g. Episcopus committe-
re Vicario suo vel alteri personæ idoneæ,
ut absolvat & dispenset super casibus Pa-
palibus occultis. *Trid: sess. 24. de refor. cap. 1.*
Item super casibus, qui ob impedimen-
tum adeundi Pontificem Episcopales fi-
unt: cuiusmodi etiam est occultum impe-
dimentum dirimens matrimonii, bonæ
fide (saltem alterius conjugis) contracti
Sanch. cit. n. 17. Ratio conclusionis nostræ: quia
cum iurisdictio universalis in Ordinariis
non sit extrinseca, sed intrinseca, jure quæ-
Magistratus debita, non videtur cur in al-
lium transfundi non valeat.

33. Ut proinde difficultas maxima, quæ
in hac materia ventilari solet, procedat
quoad Iudicem delegatum; cui ut satis
faciam quæstioni; *Censeo I.* Certum est
delegatum supremi Principis regulariter
subdelegare posse, ut constat ex *cap: fin. de*
offi: delegati.

*offic. deleg: L. à iud. cap. de jud: ubi dicitur à
 Iudice Judicem datum, Judicem dare nō
 posse; nisi à Principe datus fuerit. Censeo
 2. certum quoque videri, spectato mero
 jure, delegatum ab inferiore à Principe
 subdelegare non posse. L. cum Prætor ff. de
 iudic. in illis verbis. Iudicem dare possunt qui-
 bus hoc lege, vel constitutione, vel Senatus C.
 conceditur: ergo potestas dandi Iudicem, in
 delegatū à Principe transferri non potest,
 L. 1. ff. de offic: eius. Ratio datur ex jure, quam
 Legistæ admittunt, & est, quod in delega-
 to jurisdictio radicata nō est, nec sua pro-
 pria efficitur, sed alieno beneficio habe-
 tur: quæ quidem ratio cum quædam ge-
 neralis sit regula, vim quoq; haberet con-
 tra delegatum supremi Principis, nisi pro-
 pter eminentiam majestatis delegantis,
 delegatus haberet singularia privilegia,
 ut instar Ordinarii quoad hunc effe-
 ctum censeretur. Cæterum non desunt
 DD. qui ab hac regula excipiant delega-
 tum inferioris Ordinarii ad universitatem
 causarum: docentes posse talem subdele-
 gare ad instar delegati Principis, & diffe-
 rentiam esse in utrumq; (scilicet delega-*

tum Principis inferioris & supremi) quod ille ad unam delegatus, subdelegare non possit: hic autem possit: sed *Iason. L. more supran. 2.* repugnat: asserens nusquam in jure hanc exceptionem reperiri: ut proinde stando in jure velit, delegatum inferioris Ordinarii etiam ad universitatem causarum non posse subdelegare. Verum quia in praxi hæc sententia est contra omnes Doctores & consuetudinem universalem, quæ prævalere debet: *Standum* favorabiliori sententiæ, nullo quoad hoc facto discrimine inter delegatum à Principe, aut non Principe.

34. Porrò difficultas ex supra dictis emergit non levis, an sit differentia inter Judicem dare, & jurisdictionem mandare, ratione cuius delegatus à Principe causas delegare possit: non item delegatus ab inferiore? *Affirmat Covar. lib. 3. var. cap: ult. n. 11.* & multi alii, quos refert desumpto i. argumento ex *L. cum Prætor §. 1. ff. de jud:* ubi dicitur; eum quoq; cui mandata est jurisdictio Judicem dare posse, veluti Legatum Proconsulis. Ergo plus est mandare jurisdictionem, quàm Judicem dare: